

MLADE MISLI

MLADE MISLI - številka 10 - september 2003 - ob 110-letnici šole

NAŠA ŠOLA

Na robu kovorske vasi,
najlepša šola v naši občini stoji.
Zjutraj je s soncem obsijana,
v njej se vsak dan kaj novega dogaja.

V njo je že stara mama hodila
in se brati in pisati učila.
Tudi moja mami je vanjo hodila
in se veliko novega naučila.

Naša šola le štiri razrede ima,
zato hitro minejo leta ta.
Ker pa to prva šola je,
najbolj v srce vtisne se.

Katjuša Pernuš, 3. razred

KOVORSKA ŠOLA

V Kovorju na vasi šola stoji,
kamor otroci radi hodijo vsi.

Črke, številke, branje, pisanje,
veliko truda vložimo zanje.

Učiteljice prijazne veliko naučijo,
a če učenci naloge ne naredimo,
tudi kazen dobimo.

Športni dnevi in izleti,
so najboljši šolski dnevi
in čimveč takšnih dni,
otroci želimo si.

Urša Praprotnik, 2. razred

NAŠA ŠOLA

Naša šola v Kovorju je,
v njej veselo učimo se.

Beremo, pišemo, računamo, telovadimo,
včasih malo ponagajamo.

Ker še majhni smo,
v šolo radi hodimo.

Jure Ribnikar, 2. razred

ŠOLA

V šolo hodim rad,
ker učim se brat.

Jure, Kristjan, Žan, Tim,
Blaž, Enej in Dani
smo prijatelji izbrani.

Skupaj se učimo,
nogomet igramo
in se fino imamo.

Domen Malovrh, 2. razred

**V Kovorju 110 let stara šola stoji
in čaka name,
da me novih stvari nauči.**

Kristjan Špendal, 2.razred

PESMICA O ŠOLI

Sredi travnikov, livad,
bela pika se svetlika.
Kaj je to? Naša šola,
majhna in prijazna pika.

V tej šoli so otroci,
učijo se poštevanke,
učiteljica jih sprašuje,
en krat ena, kaj je to?

Pišejo kontrolne vaje,
pa ne gre jim prav slabo,
učiteljica jih popravlja,
to se piše prav tako.

Med poukom so odmori,
zdaj si vsi oddahnemo
in igramo se veslo,
kot da prej ni nič bilo.

Po pouku pohitimo,
vsak domov, kjer je lepo,
a se hkrati veselimo,
jutri se spet vidimo.

Ko se bliža konec šole,
čas počitnic vsem nam ljub,
a jeseni se dobimo,
dobre volje v šoli skup.

Sara Ručigaj, 2. razred

NAŠA ŠOLA

Naša šola tam stoji,
sredi kovorske te vasi.

Poleg šole je igrišče,
kjer vsak svojo žogo išče.

Šola je velika,
mi smo v njej kot majhna pika.

V njej se učimo,
pišemo, rišemo in se veselimo.

Zvezke imamo urejene,
zato enke ni nobene.

Kadar naloge ne dobimo,
se od srca veselimo.

Nina Zaletel, 3. razred

NAŠA ŠOLA

Na koncu vasi
rumena šola Kovor stoji.
Vsak dan se vrata odpro,
da učenci hodimo v njo.

Šola ni nova in ni velika,
a kljub temu nas mika,
da sedemo v klopi
in se učimo novih stvari.

Štiri razrede in zbornico ima,
kuhinjo, da malico nam da,
le telovadnice nima,
zato tudi sprehodi so prima.

Maruša Piškurič, 2. razred

ŠOLA

Naša šola v Kovorju stoji
in se nas vsako leto znova razveseli.

V naši šoli se imamo vedno lepo,
tudi kadar je zunaj temno.

V naši šoli se radi učimo,
in se uspeha veselimo.

Urban Krsnik, 3. razred

NAŠA ŠOLA

Naša šola res že stara je,
a v njej se naučimo vse.

Kmalu leto se končalo bo
in ko šolska vrata se zapro,
šola kmalu prenovljena bo.

V jeseni zopet sedemo v klopi,
nasmejani in spočiti vsi,
na novo snov pripravljeni.

Barbara Novak, 3. razred

NAŠA KOVORSKA ŠOLA

Šola v Kovorju ponosna stoji,
kakor grad sredi vasi.
Ponosna, velika, zidana,
je potrebna popravila vsa.

V šolo se nam urno mudi,
ker so prijazni učitelji vsi.
Radi jih imamo, a oni pravijo,
da še premalo znamo.

Kmalu jo bomo zapustili
in se od nje poslovili,
saj bomo počitnice užili
in se spočiti vrnili.

Tjaša Povše, 3. razred

MOJA ŠOLA

Šola stara je 110 let,
saj ne morem to verjet.
Že babica je v njo hodila,
se pisati naučila.
Vsak dan v šolo pohitim,
da se česa naučim.
Saj starši pravijo tako,
da iz tebe kdaj kaj bo.

Anže Hafner, 3. razred

KOVORSKA ŠOLSKA HIMNA

V Kovorju kraj vasi,
že šola 110 let stoji.
V njej učenost si nabiramo,
dedje, očetje in zdaj mi.

Težko se učiti je,
številke, črke in besede vse.
A mi učenci dobri smo
in se zelo potrudimo.

Tukaj v šoli pojemo,
pišemo, računamo,
ker učenje ni lahko,
se tudi pozabavamo.

Domen Zupan, 3. razred

NAŠA ŠOLA

Življenje je pač tako,
da ne obiskuješ šolo vsako.
V njej veliko se zgodi,
tudi mnogo nauči,
Zato najlepša šola si,
ki v Kovorju sred vasi stoji.
Saj so učiteljice nabrušene tako,
da nas učijo prav lepo.

Naša šola prima je,
ker v njej učimo se.
V njej imamo predmetov sto,
če se ne učimo, je hudo.
Tečemo in pišemo,
se zabavamo in rišemo.
Zato knjige pridno odprimo,
da za življenje se kaj naučimo.

Matej Dobre, 3. razred

SPOMINA VREDNI ŠOLSKI DOGODKI

Zgodovina šolstva v Kovorju sega že v daljno leto 1856, ko je poučeval takratni kaplan. Od tega leta pa do leta 1888 ni bilo nikakršnega poučevanja. Mladino je začel poučevati takratni župnik od 8 do 10 ur na teden. Pouka se je udeleževalo od 40 do 50 učencev. Poučeval jih je v župnijskem dvorcu. Prva prava šola je bila zgrajena 3. oktobra 1893. Prvi učitelj na šoli je bil Mihael Debeljak. Šolo so še naprej dograjevali in 3. oktobra 1912 je bila že dvorazredna. V šoli se je poučevalo tudi med vojno, zato šola ni bila poškodovana. Učili so seveda nemški učitelji v nemškem jeziku. Leta 1943 so bili pregnani in do konca vojne so učili belogardisti. Po osvoboditvi so poučevali zopet slovenski učitelji. Šolo so še naprej dograjevali in spreminjali do današnje štirirazredne, v kateri se učim tudi sam.

O zgodovini mi je pripovedoval stari ata.

Danijel Tišler, 2. razred

110 LET OSNOVNE ŠOLE V KOVORJU

Oš v Kovorju je uradno pričela delovati 3. oktobra 1893. Prvi učitelj na šoli je bil Mihael Debeljak. Poleg učitelja je bil tudi vrtnar, sadjar in ustanovitelj Kmetijske podružnice v Kovorju. Imenovan je bil z dekretom deželnega šolskega sveta v Ljubljani, dne 29.08.1893. Za njim je 06.09.1902 prišel za voditelja šole Viktor Grčar, leta 1906 Pavel Lavrič, leta 1912 Ema Mesesnel, leta 1913 Ana Schifrer. 1917 je prišel v Kovor za učitelja Josip Bertoncelj, 1920 pa Elizabeta Kren, ki se je kasneje poročila z Josipom Bertoncljem.

Josip Bertoncelj je bil ustanovitelj Gasilskega društva Kovor, Sokolskega društva Kovor, šolskega odra, postavil je spomenik v prvi svetovni vojni padlih junakov, udeleževal se je pri raznih posvetno gospodarskih, socialnih in karitativnih društvih, prirejal mladinske igre z odraslimi ter bil odlikovan z redom Sv. Sava V. razreda.

Že takrat so otroke iz Kovorja peš vozili na Golnik na zdravniške preglede. Organizirane prehrane v šoli takrat ni bilo, zato so otroci malico nosili od doma. Med glavnim odmorom so večkrat delali kratke razgibalne vaje, zaradi boljše prekrvitve.

Na šolske izlete so hodili: - Sv. Jošt in sicer peš do Križev, od tam pa z vlakom do Kranja, nato pa peš na Sv. Jošt, Kropo, Begunje, Bled, odšli so z avtobusom do hotela Petran ter nato naprej v Vintgar.

Učenec, ki v šoli ni ubogal učitelja, je dobil kazen. Kazni so bile različne:

- Po končanem pouku je učenec ostal zaprt v šoli. Ker ni bil pravočasno doma, so starši vedeli, da v šoli ni ubogal učitelja ni je bil zaprt.
- Če v razredu ni bilo miru, so morali učenci na klop dati dlani, na katere so dobili svinčnik. V kolikor niso sedeli mirno, je svinčnik padel na klop oz. na tla.
- Najhujša kazen, za hude prekrške, pa je bil tepež s palico po dlani in prstih leve roke.

OŠ v Kovorju je obiskoval tudi pesnik in pisatelj, urednik Mohorjeve družbe in ravnatelj Marijanišča v Ljubljani dr. Jože Pogačnik.

Tjaša Povše, 3. razred

BABICA MI JE PRIPOVEDOVALA

Babica, ki je stara že skoraj devetdeset let, je začela hoditi v šolo leta 1920. Spominja se učitelja, ki se je pisal Bertoncelj. On in njegova žena sta učila vse razrede. Učitelj je bil zelo strog, otroci so bili večkrat tepeni. Enkrat na leto so šli z vlakom na izlet.

Takrat je bil v šoli tudi verouk.

Danes, ko je šola stara že 110 let, se je vse spremenilo.

Anže Hafner, 3. razred

OB 110 LETNICI ŠOLE

Gospod mi je pripovedoval, da je hodil v kovorsko šolo od leta 1939 do leta 1947. Učila sta ga učitelja Jože in Elizabeta Bertoncelj. Imeli so naslednje predmete: računstvo, slovstvo, lepopisje, zgodovino, zemljepis, telovadbo, verouk, petje, risanje, čitanje, naravo, družbo, srbohrvaščino, nazorni jezik, deška in dekliška ročna dela. Če si med poukom nagajal, si bil po pouku zaprt. Telovadbo so imeli v Kovorskem grabnu. Malico so nosili s seboj, največkrat je bilo to jabolko in kruh, za praznike pa potica. Šolske potrebščine so nosili v torbah, aktovkah ali pa v nahrbtniku. Takrat se je šola imenovala Državna osnovna šola Kovor pri Tržiču.

V šolskem letu 1940/41 je bilo vpisanih 65 dečkov in 60 deklic. Poučevala sta J. in E. Bertoncelj.

V knjižnici je bilo za šolarje 415 knjig, za učitelje pa 380. Nemci so pregnali slovenska učitelja. Poučevali so v nemškem jeziku. Najprej sta poučevali dve učiteljici iz Češke, potem Nemki. Šolska knjižnica je bila uničena. Nemci so knjige odpeljali. Otroci so jih nekaj rešili in jih po vojni prinesli nazaj.

Šolski okoliš leta 1932 je zajemal: Kovor, Brezje, Zvirče, Hudo, Hušica, Loka.

Število šoloobveznih otrok: Kovor - 56, Brezje - 23, Zvirče - 22, Hudo - 5, Hušica - 1, Loka - 10.

Manca Mikulič, 3. razred

KOVORSKA ŠOLA VČASIH

Po pripovedovanju nekaterih starejših Kovorjanov, je kovorska šola stara približno 110 let. Včasih je bilo v šoli zelo skromno. Učitelji so bili izredno strogi in so učence tudi pretepali. Učenci niso imeli

na voljo toliko zvezkov in knjig kot danes, še bolj skromna pa so bila pisala, saj so pisali le s svinčniki.

Bogatejši učenci so v šolo prinesli malico zavito v prtičke, revnejši pa so si za malico privoščili jabolko, ki so ga pobrali na poti v šolo.

Glavni predmeti so bili računstvo, slovenščina, ura za petje in telovadna ura.

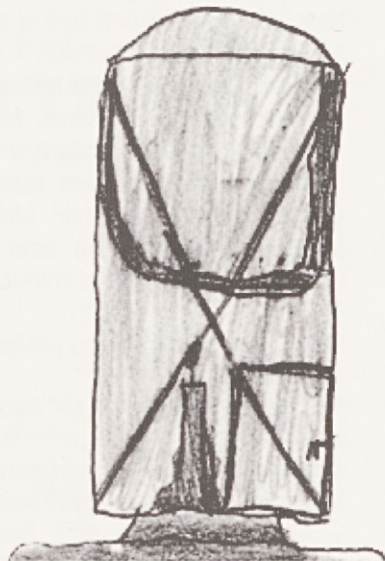
V Kovorju so bili štiri razredi osnovne šole, kasneje so učenci hodili v Tržič, v tako imenovano nižjo gimnazijo, ki je ravno tako trajala štiri leta.

Šola je bila do danes kar nekajkrat adaptirana, osnovna oblika šole pa je, od kar pomnijo Kovorjani, ostala nespremenjena.

Romana Kerin, 3. razred

ŠOLA V STARIH ČASIH

V starih časih so v kovorski šoli imeli po dva razreda v eni učilnici, ker so imeli le dve učilnici. Prvi dve uri je imel pouk drugi razred, drugi dve oba razreda in tretji dve je imel prvi razred, drugi razred pa je odšel domov. Jeseni so namesto športnega dne zlagali drva za zimo, pozimi pa so velikokrat pekli jabolka v velikih zelenih pečeh. Za telovadbo so tekli na Praprošah. Učenci prvega razreda so se takoj znali paziti na cesti in nihče od staršev ni šel z njimi v šolo. Otroci so v šolo hodili peš in ni bilo ležečih policajev.

Domen Zupan, 3. razred

METKA BIZJAK MI JE PRIPOVEDOVALA

Pred več kot petdesetimi leti, je kovorska šola imela le dva razreda. Učenci so imeli za vsak predmet isto učiteljico ali učitelja, ki so jih klicali tovariš ali tovarišica. Vsi razredi so imeli stare lesene klopi. Tovarišica je imela pri mizi majhno mizico, v kateri je bila luknjica in pod njo črnilnik, v katerega so pomakali pero. Od črnilnika so bili učenci zelo umazani po obrazu, po torbah in umazan je bil cel razred. Najraje so imeli tovariša Jožeta Bertondlja, ki se je pozneje preselil v Ljubljano. Otroci so si izposojali knjige od drugih učencev, ker vsi niso imeli knjig. Veliko so pisali v zvezke, da so se lahko učili iz njih. Imeli so tudi ocene za lep opis - pisavo, zato so nekateri zelo lepo pisali. Poleg slovenščine so imeli tudi verouk, ki je bil obvezen. Pri računstvu so uporabljali leseno računalno s kroglicami. V kotu so imeli kurilno peč, ker ni bilo centralnega ogrevanja. Malice ni bilo, zato so morali prinesiti malico od doma. Tovarišice in tovariši so učence kaznovali, kadar so nagajali, če pa so šepetali, so morali v kot. Tovariš je imel žlico, na kateri je bil krogec. S to žlico so topli učence po rokah. Na koncu četrtega razreda so učenci odšli na izlet v Piran. To je bil prvi in edini izlet. Tudi ob sobotah so imeli pouk.

Katjuša Pernuš, 3. razred

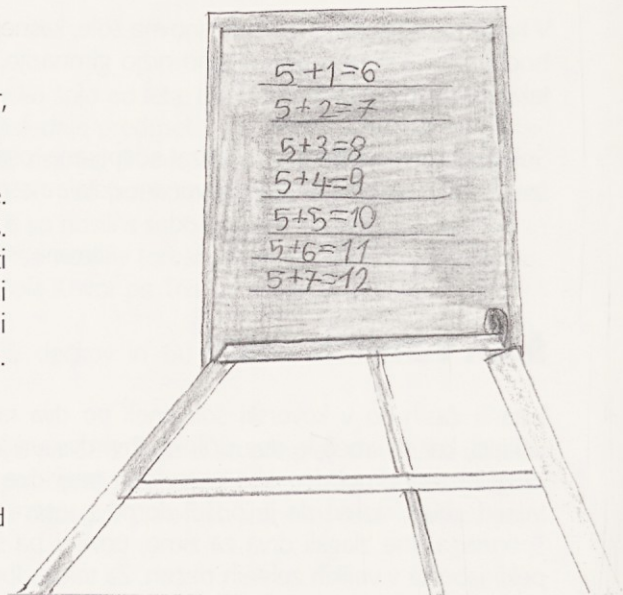
MARJAN ŠIVIC MI JE POVEDAL

Učitelji so bili: Mušič Matilda, Janez Fojkar, Lampič.

Ceste ni bilo. Imeli smo lesene klopi in stole. Peresnice so bile lesene. Hodili smo peš. Svinčnike smo šilili z nožem. V šolo smo poleti hodili bos. Že v prvem razredu smo imeli ocene. Telovadnice ni bilo. Malico smo morali prnesti s seboj. Pouka smo imeli štiri ure. Odmor je bil dolg deset minut.

Leta 1951 smo imeli po pouku verouk.

Klara Gričar, 3. razred

ŠOLA VČASIH

Kovorsko šolo je obiskoval že moj praded. Bil je med prvimi učenci na šoli. Takrat so bili štirje razredi obvezni. Nato je bila ponavljalna šola, ki je bila prostovoljna in je trajala samo nekaj ur na teden.

Med drugo svetovno vojno je v to šolo hodil moj stari oče. Tri leta so učili nemški učitelji v nemškem jeziku. Pisali so v gotici. Malo pred koncem vojne so začeli učiti belogardisti, spet pa so pisali latinico.

Kovorsko šolo je obiskoval tudi moj ati. V razredu je bilo 9 učencev. Takrat sta bila samo dva razreda: prvi in drugi. Prvi dve uri so bili pri pouku učenci drugega razreda, nato sta imela prvi in drugi razred dve uri skupaj in nato še prvi razred dve uri pouka.

Majda Zupan, 1. razred

MOJ DEDEK MI JE PRIPOVEDOVAL

Osnovno šolo v Kovorju sem pričel obiskovati leta 1951/52. V prvem razredu nas je bilo dvanaest učencev. Moja tovarišica je bila Marija Povšnar, Ravnateljica pa je bila tovarišica Mušič. Takrat še ni bilo prostih sobot. Šolske klopi smo drgnili šest dni v tednu. V spominu mi je ostala šolska malica. Za obrok smo dobili mleko v prahu, saj so bili takrat povojni časi in je bilo hrane zelo malo. Kot prvošolček se spominjam tudi 13. februarja 1952, ko je v Trziču zapadlo več kot meter snega in smo bili ves teden brez pouka. Osnovno šolo v Kovorju sem zapustil v šolskem letu 1953/54 in odšel v šolo v Trzič.

Jan Škaper, 1. razred

ŠPELA ŽLE MI JE PRIPOVEDOVALA

Leta 1976 sta bila v kovorski šoli le dva razreda. V pritličju je bila telovadnica, v prvem nadstropju pa dva razreda. Učiteljici je bilo ime Helena Špendal in je poučevala prvi in drugi razred. Stanovala je kar v šoli. V razredu je bilo največ devet otrok. Tam, kjer je danes parkirišče, je bila sama trava, na njej pa velika hruška, za šolo pa je stal vrt. Pri urah športne vzgoje smo uporabljali usnjeno kozo z lesenimi stojali in gred. Interesnih dejavnosti žal nismo imeli, zato pa je takrat delovala pionirska zveza, katere predsednica je bila Simona Zelič.

Žan Zupan, 1. razred

ŠOLA MOJE BABICE

Ko je moja babica hodila v šolo, je bila vojna. Pred šolo je bil velik travnik. V prvem in drugem razredu jo je učila učiteljica Liza, katere priimka se ne spominja več. V tretjem in četrtem razredu pa jo je učil Jože Bertoncely. Ta je z družino živel v šoli nad razredi. Učili so se matematiko, slovenščino, nemščino, srbohrvaščino, glasbo in telovadbo. Ker pa je bila vojna, so večinoma igrali nogomet in prepevali nemške pesmi.

Matej Dobre, 3. razred

ŠOLA MOJEGA ATIJA

Ko je moj ati hodil v šolo, sta bila v kovorski šoli le dva razreda. V prvem razredu ga je učila Marija Lampič, v drugem pa Helena Špendal. Učili so se matematiko, slovenščino, glasbo, telovadbo in likovni pouk. Imeli so manj športnih rekvizitov in manj opremljeno učilnico. Grelj so se s pomočjo peči. Dežurni so morali zjutraj zakuriti, da jim je bilo toplo.

Matej Dobre, 3. razred

DANAŠNJA ŠOLA

Naša šola se je v teh letih precej spremenila. Velikokrat je bila prenovljena, v prihodnosti pa nameravajo narediti še dva razreda. Imamo več športnih rekvizitov, za kakšna tekmovanja pa moramo v Bistrico. Pozimi imamo centralno ogrevane prostore. Učilnice so svetle, klopi in stoli pa so prilagojeni zdravi drži naše hrbtenice.

Matej Dobre, 3. razred

KOVORSKA ŠOLA

V letošnjem letu praznuje naša šola 110 letnico svojega obstoja, zato sem se pogovarjala z gospo Marijo Pesjak, ki je davnega leta 1933 obiskovala pouk na naši šoli.

Povedala mi je, da sta bila takrat samo dva razreda in da sta imela prvi in drugi razred pouk skupaj, prav tako tretji in četrti razred. Učil jo je gospod Bertoncely.

Pogovarjala sem se tudi z gospo Marijo Meglič, ki je hči gospe Pesjak in je šolo obiskovala leta 1955. Tudi takrat je potekal pouk samo v dveh razredih, skupno pa so imeli tri predmete: likovno vzgojo, telesno vzgojo in glasbeno vzgojo. Učil jo je gospod Lampič.

K pogovoru je pristopila še Andrejka Šlibar, ki je vnukinja gospe Pesjakove in je isto šolo obiskovala leta 1982. Učila jo je gospa Irma Lipovec, ki še vedno uči učence na naši šoli.

Alenka Novak, 2. razred

INTERVJU Z GOSPO ANDREJO POGAČNIK

Letos šola v Kovorju praznuje 110 letnico, zato naj bi vsak učenec naredil intervju z nekdanjim učencem šole.

Gospa Andreja Pogačnik je moja učiteljica flavte, bila pa je učenka naše šole. Postavila sem ji nekaj vprašanj.

Koliko razredov je bilo takrat na šoli?

V osnovni šoli Kovor sta bila dva razreda (prvi in drugi).

Kateri učitelji so poučevali?

Oba razreda je poučevala ga. Irma Lipovec.

Kdo je bil ravnatelj?

Ravnatelj je bil g. Stanko Stritih.

Kakšna je bila vaša učiteljica do otrok?

Do vseh je bila poštena, prijazna, vedno dobre volje in vedno pripravljena pomagati.

Približno koliko učencev je bilo v razredu?

V razredu je bilo okrog 15 otrok.

Kje ste imeli telovadbo?

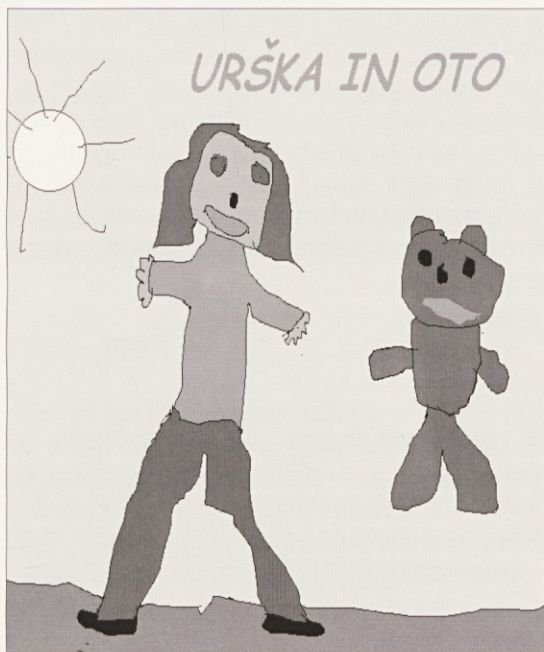
Poleti oz. kadar je bilo lepo vreme, smo telovadili na bližnjem travniku. Spomnim se tudi telovadbe na šolskem dvorišču. Pozimi in v slabem vremenu pa na stopnicah in hodnikih šole.

Kaj ste pogosto jedli za malico?

Za malico so bili topli napitki: čaj, mleko, bela kava, kakav ter kruh z različnimi namazi.

Ali ste imeli v prvem razredu že ocene?

Da, ocene smo imeli že v prvem razredu.

NEBOJŠA IN OTO

Kako je učiteljica učenca kaznovala za porednost?
Stanje v kotu je bila takrat največja kazen za poredne.

Kaj ste si najbolj zapomnili iz šole?

Najbolj sem si zapomnila ga. Lipovec, sošolce in kuharico, ki je bila do učencev vedno prijazna.

Ali se spomnite kakšnega zabavnega in smešnega dogodka iz šole?

Ena od sošolk je imela dudo še v prvem razredu. Ker jo je bilo sram, da bi se ji drugi posmehovali, jo je dala v usta na skrivaj, kar med poukom. Sklonila se je pod mizo in se "pocrkljala" z njo. Pa ni ostala neopažena. Vsi smo se smejali, ona pa se je kmalu odvadila te razvade.

Katerega leta ste hodili v našo šolo?

Od septembra 1979 do junija 1981.

Hvala!

Nina Zaletel, 3. razred

ŠOLA V PRIHODNOSTI

V šolo grem tako, da se zaprem v poseben prostor z modrimi strelami, ki me teleportirajo. V šoli je čelada, ki si jo poveznem na glavo in potem sem pameten. Ko učiteljčin robot narekuje narek, jaz dam zvezek v stroj in vse imam pravilno napisano.

Žan Zupan, 1. razred

Šola bo kot čarobna hiša strahov. Učiteljice bodo zelo lepe in prijazne, vsi pa bomo leteli v belih oblekah. V učilnicah bodo bele klopi le za enega učenca, da ne bomo mogli prepisovati. Pisali bomo s čudnimi črkami. Zvezki bodo iz živalske kože, pisali bomo s hrenovko in sedeli na klopi, prekriti z mahom. Nad klopmi bi imel vsak svoje drevo za senco. Na drevesu bi rasle sladkarije, lizike, bonboni, čokolade,...Vsi bi bili enako oblečeni in obuti, imeli bi se zelo lepo.

Anja Dolenc, 2. razred

NAŠA UČITELJICA

Naša učiteljica je Simona, piše ona se Križaj, ima tudi dva sinova, en je velik, en "tamal".

Učiteljica nas uči računati, pisati, brati, pa ne gre nam prav slabo, saj pametni otroci smo.

Če učenci pridni smo, nič leni, nas učiteljica hvali rada, kadar pa ne sodelujemo, nas tudi malo graja.

Bliža konec šolskega se leta, učiteljica piše spričevala, kontrolnih vaj ne manjka več, saj šolsko leto gre zopet "preč".

Kmalu mi se poslovimo, od Simone naše vsi, se septembra spet dobimo, v 3. razred bomo šli.

Sara Ručigaj, 2. razred

NAŠA UČITELJICA

Naši učiteljici je ime Simona, piše pa se Križaj. Je bolj drobne postave in ima srednje dolge svetle lase. Je zelo prijazna in zelo natančna. Od nas želi, da vsako nalogo kar najbolj natančno rešimo. Nauči nas veliko novega in zanimivega. Zelo rada jo poslušam, saj ima zelo zanimivo razlago. Seveda, kadar pa smo nagajivi, je tudi na nas huda, temu pa sledi kakšen podpis staršev ali kakšna kazenska naloga. Otroci smo zaradi tega tudi hudi, a kaj pomaga, treba je pač ubogati. Kljub temu sem zelo vesela, da imam tako dobro in razumevajočo učiteljico. Želim si čimveč takšnih učiteljic, kot je naša.

Urša Praprotnik, 2. razred

Na začetku šolskega leta v drugem razredu, je vstopila v razred učiteljica Simona Križaj. Je zelo prijazna. Če kaj ne znamo, nam rada pomaga. Ko pišemo kontrolno nalogo, nam vse razloži. Zelo lepo poje in riše. Zna pa biti tudi stroga. Učenkam dovoli skakati elastiko med odmorom. Vsak dan pregleda domačo nalogo.

Maruša Piškurič, 2. razred

KATARINA IN BINE

MOJA UČITELJICA

Moja učiteljica je zelo prijazna. Je zelo zabavna in rada se igra. Uči nas poštevanke, bere pravljice in nas pelje na izlete. Ime ji je Simona in piše se Križaj.

Ko smo bili na Rakitni, smo šli z učiteljico na sladoled. Če smo med poukom poredni, je učiteljica tudi huda. Kadar smo pridni, je zelo vesela.

Kmalu bo konec šolskega leta in učiteljica nam bo razdelila spričevala. Z učiteljico Simona sem se dobro razumela in imela jo bom v lepem spominu.

Ana Mravlje, 2. razred

Moji učiteljici je ime Mateja. Je zelo prijazna. Če klepetamo ali nagajamo drug drugemu, nas najprej samo opozarja, potem pa da tudi podpis. Zelo mi bo hudo, ko bom imel

drugo učiteljico, ker je zelo dobra. Včasih je tudi jezna, a nikoli nesramna. V glavnem je najboljša učiteljica.

Žan Zupan, 1. razred

Moja učiteljica je Mateja Jazbec. Je zelo dobra. Včasih se zgodi, da fantom napiše podpis. Velikokrat je do njih zelo stroga. Med malico nam lepo namaže kruh in reče naj bomo pridni. Ona nas ima zelo rada. Vse nam pove in razloži. V šolo rada hodim tudi zaradi moje učiteljice.

Rika Kerin, 1. razred

Moji učiteljici je ime Mateja. Imamo jo radi, je zelo prijazna, razloži nam vse, kar vprašamo. Tudi ona nas ima rada. Opozori nas, če klepetamo ali nagajamo. Vem, da velikokrat preveč klepetamo.

Katja Valjavec, 1. razred

Hodim v prvi razred osemletne osnovne šole v Kovorju. Moja učiteljica je Mateja Jazbec. Imam jo zelo rad, ker je zelo dobra in prijazna. Zna biti tudi huda, čeprav bo morala biti še bolj, saj je včasih ne slišim, kaj pripoveduje, ker preveč klepetam. Ona se trudi, da bi se veliko naučil, meni pa se ne ljubi, najraje bi se šel igrati ali pa jagati. Zato večkrat ne vem, kaj se dogaja v razredu, doma pa ne znam povedati, kaj smo se učili. Ko pa poslušam in sodelujem, vse vem, učiteljica me takrat tudi pohvali. Premalo se še zavedam, da se učim za sebe, ne pa zaradi učiteljice.

Matic Rogelj, 1. razred

NAŠA UČITELJICA

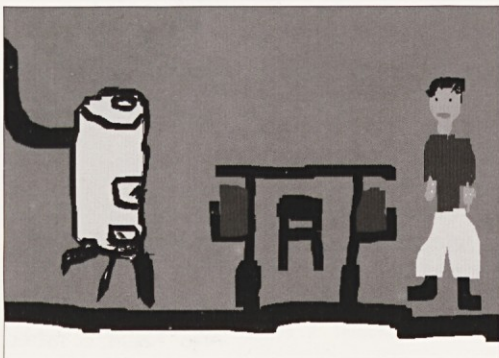
Naša učiteljica Irma Lipovec je dobrega srca. Rada je vesela. Nas ima najbolj rada takrat, ko smo pridni. Tudi, če nismo pridni, nas ima rada in daje več možnosti. Zelo rada se tudi smeje in heca. Lepo se tudi obleče. Imam jo rada, ker je tako dobra.

Klara Gričar, 3. razred

Hodim v šolo Kovor, kjer uči učiteljica Irma. Uči nas že tri leta in v tem času smo jo spoznali kot zelo prijazno, veselo in dobro učiteljico. Veliko zna, prisluhne našim težavam, je zelo ustvarjalna. Pri likovnem krožku nas je naučila izdelovati veliko lepih stvari. Sem zelo vesela, da me je učila tako prijazna in dobra učiteljica.

Diana Čoragič, 3. razred

Naša učiteljica je zelo dobra po srcu. Dobro nam razloži snovi, ki se jih učimo. Učenci jo imamo zelo radi, ker nas zna sprostiti. Učiteljica dobro telovadi. Je zelo zabavna, stroga in vztrajna. Če kaj ne razumemo, nam

z veseljem pomaga. Je zelo samozavestna in velikodušna. Take učiteljice si želim tudi pri nadaljevanju šolanja v četrtem razredu.

Aljaž Krsnik, 3. razred

Učiteljica Irma Lipovec nas uči že tri leta. Je zelo prijazna, zato jo imamo radi. Zelo veliko nas nauči, ker hoče, da smo uspešni. Lepo smo se imeli tudi v šoli naravi. Velikokrat se nam nasmehne in nas pocrklja.

Leja Ahačič, 3. razred

Naša učiteljica je zelo ljubezniva, prijazna in pravična. Prav zaradi tega nam daje lep zgled. Čeprav ima 48 let, je v obraz zelo vitalna in lepa. Vsak dan tudi opazimo njen izreden okus za oblačenje. Je vztrajna in včasih tudi zabavna. Je umetniško nadarjena. Včasih je tudi malo zares in malo za hec huda. Ker pa nas uči že tri leta, se bomo težko ločili od nje. Upam, da se nas bo še kdaj spomnila.

Aže Šlibar, 3. razred

Naša učiteljica je ljubezniva in prijazna, do vsakega učenca. Veliko dni v letu se trudi z nami, da bi nas čimveč naučila. Vedno je lepo urejena. Zahteva red in disciplino, saj se samo tako lahko dela. Potruditi se moramo tudi mi, saj z njenega obraza razberemo izžarevanje veselja. Biti učiteljica je lep in odgovoren poklic.

Manca Mikulič, 3. razred

UČITELJICA IRMA

Na začetku prvega razreda smo se učenci spraševali, kdo je učiteljica Irma. Čez nekaj časa nam je postala všeč, saj je njen pristop do učencev dober. Poda se ji pričeska in obleka.

Učiteljica Irma je zelo dobrega srca, saj nas veliko nauči. Vem, da nas ima rada. Rada vidi, da imamo dobre ocene, saj nas takrat vedno pohvali.

Učenci tretjega razreda bi radi videli, da bi šla učiteljica z nami tudi v četrti razred. Vendar se zavedamo, da ne more, ker mora prevzeti naslednji razred. Zato bomo v četrtem razredu dobili učiteljico Beti Bitežnik.

Tjaša Povše, 3. razred

Aljaž Krsnik

Moja učiteljica je Irma Lipovec. Je zelo prijazna. Če kakšne stvari ne razumemo, nam z veseljem pomaga. Spremlja nas že od prvega razreda. Veliko lepih dni smo preživel z njo, zato jo imamo zelo radi. Včasih je razočarana nad nami, včasih pa se veseli z nami našega uspeha. Pravi, da jo vsak dan znova prešenečamo. Včasih reče, da smo lepo vzgojeni.

V prvem razredu smo posedli v krog in poslušali pravljice, ki nam jih je brala učiteljica. Sedaj, v tretjem razredu, pa je šola že veliko bolj resna, zato so tudi njene razlage težje. Učiteljica zna lepo risati in oblikovati. Ker je tudi vodja naše šole, je organizirala že nekaj zelo lepih razstav in delavnic v okviru dni odprtih vrat. Spremlja nas tudi na pohodih in izletih, lani je bila z nami na taboru na Rakitni, letos pa v šoli v naravi v Čatežu.

Učiteljice se bom vedno rada spominjala.

Romana Kerin, 3. razred

Učiteljica je zelo prijazna in dobra po srcu. Rada pomaga vsakomur in rada vidi, da dobimo dobre ocene. Najraje vidi, da ne klepetamo in ne razgrajamo. Našo učiteljico zelo pogrešamo, kadar je ni. Zmeraj, ko pride, se razveselimo.

Anja Kajbič, 3. razred

MOJA SOŠOLKA

Imam sosedo, ki ji je ime Katja. Je tudi moja sošolka. Ko sem bil bolan, mi je nosila zvezke. Vesel sem, kadar pride k meni, da se igra. Danes sva se igrala z majhno žogico. Žal pa sem kmalu zaslišal mamin glas in moral sem domov narediti nalogo.

Luka Kvas, 1. razred

Moji sošolki je ime Katja. Piše se Valjavec. Je kar velika. Ima dolge lase pšenične barve. Njene oči so rjave. Ima srednje velik nos. Na rokah ima dolge prste. V šoli je zelo pridna. Pozna veliko smešnic. Rada bere, zato ima za bralno značko prebranih veliko knjig. Ima dober spomin. Pesmice hitro zna.

Matematiko reši zelo hitro. Številke stresa iz rokava. Ko prepisujemo snov za SND, je vedno prva. Zelo dobro prerisuje slike. Rada skače elastiko. Sedi z Urhom. Z vsemi v razredu se razume. Huda je, če se fantje podijo.

Ana Zupan, 1. razred

Ana je moja najboljša prijateljica. Ko sva skupaj, se zelo radi smejiva. Z Ano skupaj hodiva k pevskemu zboru. Med odmorom Ana skače elastiko. Je največja punca v razredu. Z njo se zelo rada igram. Stara je osem let.

Majda Zupan, 1. razred

Barbara ima svetle lase. Stara je sedem let. Obraz ima svetel. Piše se Ravbar. Na žalost v šoli noče govoriti, razen z mano. Midve se

dobro razumeva, čeprav ima Jureta rajši. Zelo radi jo imajo tudi Katja V., Rika,... Jure, Matija, ...

Lea Javornik, 1. razred

Moji najboljši prijateljici je ime Katja Kavčič. Jaz jo kličem Kavčič, ker je Katja ime še eni sošolki. Ima svetle lase in je zelo majhna. Ko skačemo gumitvist, ima ona elastiko naravnano nekoliko višje.

Katjo imamo zelo radi. Včasih pa je tudi ona malo sitna in se zgodi, da malo klepeta. Ima zelo nežen glas. Katja tudi zelo lepo piše. Med poukom vse zna in računanje ji gre zelo dobro. Skakanje s kolebnico ji ne dela težav, poleg vsega pa še pleše. Včasih si celo izmisli nov ples. To je naša Katja. Zelo dobra sošolka je.

Kaja Osredkar, 1. razred

Rika je moja najboljša prijateljica. Včasih pride k meni in potem se igra s kartami, skačeva s kolebnico in tudi z elastiko. Včasih grem tudi jaz k njej in tam sestavimo ples skupaj z njeno sestrico Romano. Ko pa imamo ples sestavljen, rečemo staršem, naj pridejo na plesno predstavo. Upam, da bova z Riko ostali še dolgo najboljši prijateljici.

Katja Kavčič, 1. razred

MOJ SOŠOLEC

V šoli imam prijatelja Žana. Skoraj med vsakim odmorom riševa ter se pogovarjava o igrah. V šoli veliko pomaga svojim sošolcem, zato ga imamo radi. Tudi meni je že posodil nekaj

stvari, ki sem jih potreboval. Najraje ima šolsko uro o naravi in živalih, meni pa je najboljša matematika. Žan hodi na dva krožka in sicer na literarno novinarski krožek in karate. Včasih se skupaj igrava na šolskem dvorišču, drugače pa se bolj malo vidiva, saj Žan stanuje v Zvirčah. Upam, da bova še dolgo prijatelja.

Jan Škaper, 1. razred

Moj sošolec je tudi Urh Albreht. Doma je v Zvirčah. Ima tudi starejšo sestrico. Urh je bolj tih. Med odmorom se tudi pogovarja. Dobro telovadi. Včasih greva skupaj iz šole in se ustavi pri meni doma. Skupaj se igrava ali gledava risanke. Splezala sva tudi na streho naše drvarnice. Urh trenira smučarske skoke. Na tekmovanjih je večkrat dosegel prvo mesto.

Jure Svetic, 1. razred

Rok Bečan je moj sošolec in moj prijatelj. Star je sedem let. Ima rjave lase in modre oči. Je zelo prijazen. Rada skačeva z elastiko. Zelo se veseliva, kadar se začnejo počitnice. Skupaj obiskujeva verouk. Zelo se veselim njegovega rojstnega dne. Takrat prinese v šolo sladkarije. V šoli skupaj delava nalogo in si pomagava. Kadar nas učiteljica krega, sva zelo pridna in ubogava. Tudi drugo leto bova sošolca.

Anže Hvasti, 1. razred

Moj sošolec Jure je doma v Kovorju. Večkrat greva skupaj domov iz šole. Jure ima veliko

igrač. Če kaj pozabim, mi posodi. On je res moj najboljši sošolec.

Urh Albreht, 1. razred

JAZ IN MOJA SOŠOLKA

Naj se predstavim! Ime mi je Ana Mravlje. Sem zelo živahna, razigrana in navihana. Zelo rada skačem elastiko in igram med dvema ognjema. Doma rada pečem pecivo in se igram z moj sosedo Kajo. Tudi kolesarjenje imam zelo rada.

Naj predstavim še mojo sošolko Uršulo. Uršula ima zelo rada papige, saj jo ima tudi doma. Rada skače elastiko in se igra s svojo papigo. Kadar skače elastiko, skoraj vse naredi. Tudi Uršula je živahna, navihana in razigrana.

Ana Mravlje, 2. razred

NAJ SE VAM PREDSTAVIM

Stara sem osem let. Sem majhne in drobne postave. Rojena sem v znamenju škorpiona. Po značaju sem vztrajna. Rada se smejim in sem dobre volje. Kadar sem žalostna, se potolažim z branjem knjige. Najbolj me razjezi to, da brat naredi kaj proti moji volji. Takrat se vedno spreva, vendar sva kmalu spet prijatelja. Včasih sem zelo težavna, včasih pa prijazna. Zame je značilno to, da hitro spreminjam svoje razpoloženje.

Urša Praprotnik, 2. razred

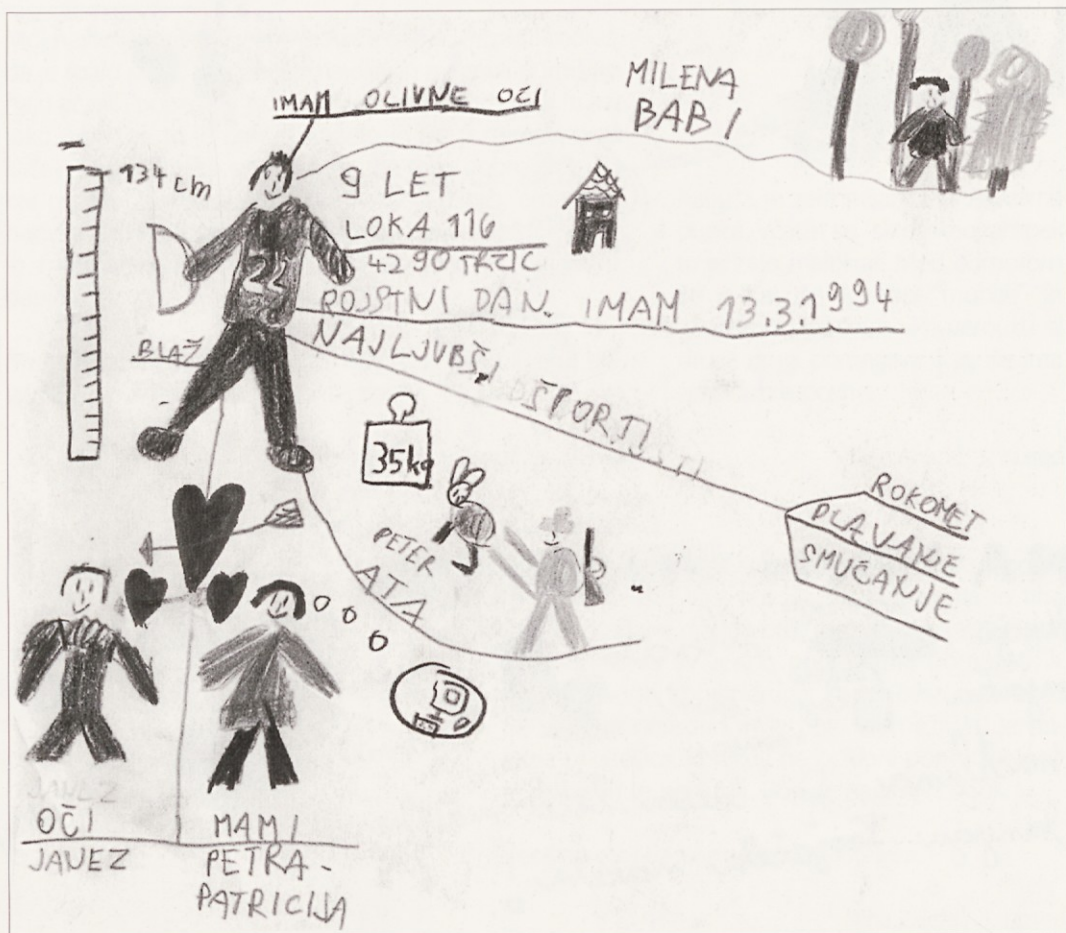
TO SEM JAZ

Ime mi je Domen. Star sem 8 let. Imam rjave, kratke in skodrane lase. Sem velik in suh. Rad jem sladkarije, ne maram pa mesa in zelenjave. Rad imam šport. Zvečer ne maram zgodaj spat, zjutraj pa zgodaj vstanem. Rad igram na računalnik.

Sem vesele narave. V šolo hodim še kar rada. Najraje imam poštrevanko, ne maram pa telovadnih vaj. Rada se igram s prijateljicami. Rada imam dolge, spuščene lase in rada hodim bosa. Moja mami mi pravi, da sem kot divja roža.

Urška Ribnikar, 2. razred

Domen Malovrh, 2. razred

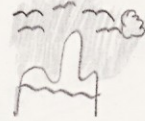

Cesta na hudo 69
4290
Šoči

dejavnosti
plesne vaje
lilovni korožek
literarno
planinci
novinarski
novski izbor

NAJNAJNAJNAJ

kraji : na morju
rijāča : ledeni čaj
rastlina : narisa
knjiga : krojačka nacela!
oblačila
šport :
pesen . bele snežinke
krojalka
sklonjenje
jed .
žival .

kanjički risanje
palčinke
jet
laninogresje

MOJ SOŠOLEC, MOJA SOŠOLKA

Z Lejo sva prijateljici. Spoznali sva se v 1. razredu. Leja je prijazna in dobrosrčna. Rada se šali, ter zafrkava fante. Z Lejo hodiva tudi na gimnastiko in na plesne vaje.

Včasih se skregava in čez pet minut sva že prijateljici. Leja je zelo dobra pri športni vzgoji.

Lara Piškurič, 3. razred

Moj najboljši prijatelj v šoli je Anže Šlibar. Priznati moraš, da je malo siten, ampak je iznajdljiv in njegova domišljija naju včasih popelje v težave. Tudi moja domišljija ni kar tako... ampak to je opis o Anžetu in ne o meni. Vsi ga kličejo Šlibar. Veliko si izmisli in ima tako dobro srce, da kar ne moreš verjeti. Zelo rad kakšno ušpiči, ampak je nadvse dober človek. Z Anžetom imava veliko domišljije in misliva skoraj enake stvari. Zelo rada ustvarjava iz papirja.

Mogoče pa stari pregovor res drži: Bog me obvaruj prijateljev, sovražnikov se bom že znebil.

Rok Zupan, 3. razred

To je Leja!

Katjuša

Katjuša je zelo prijazna in zgovorna punca. Včasih se skregamo, ampak to je zelo malokrat. Med odmorom se s Katjušo igramo "muhce" in govorimo smešnice. Pri verouku si druga drugi pomagava. Katjuša ima zelo dobre ocene.

Leja Ahačič, 3. razred

To je Aljaž

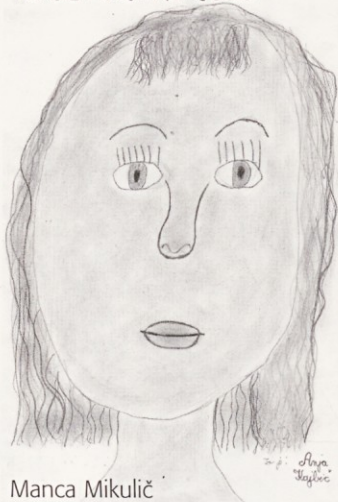
Urban Kersnik

Diano sem spoznala šele v prvem razredu, čeprav je doma iz iste vasi kot jaz. Je bolj mirna in tiha deklica. Kadar z njo govoriš, je živahna in zgovorna. Je potrpežljiva in vedno pripravljena pomagati. V skupini vedno uboga druge. Kadar česa ne zna ali ne ve, ji je nerodno in je bolj sramežljiva. Je prijetna prijateljica, ki nikoli ne odkloni pomoči. Nikoli ni groba in te ne užali. Boji se nagajivih otrok.

Vesela sem, da sem njena prijateljica.

Nina Zaletel, 3. razred

TO JE ANJA KAJBIC

Manca Mikulič

Romana je dobrega srca. V Čatežu mi je bilo lepo, ker sem bila z njo. Z njo se družim zato, ker je moja najboljša sošolka in se dobro razumeva.

Z Romano sva se spoznali v 1. razredu. Rada bi, da bi tudi po osnovni šoli ostali dobri prijateljici in bi se družili. Vesela sem, da sva se spoznali.

Klara Gričar, 3. razred

TO JE DOMEN ZUPAN

Manco sem spoznala v 1. razredu. Doma je v Kovorju. Sedaj hodiva v 3. razred Podružnične šole Kovor. Sošolki sva že tretje leto. Razumeva se zelo dobro. Včasih sva tudi skupaj sedeli, vendar naju je učiteljica presedla, ker sva motili pouk. Med odmorom skačeva elastiko. Manca je pridna učenka in ima dobre ocene. Ker je dobrega in odprtega srca, ima veliko prijateljev in prijateljic. Zelo sem vesela, da sem lahko tudi jaz ena izmed njih.

Tjaša Povše, 3. razred

TO JE KLARA!

Anže Šlibar

Domen je zelo priden in delaven fant. Rad pomaga in ima v šoli zelo dobre ocene. Zelo rad poje in zato hodi na pevske vaje. Njegovi starši imajo doma vrtnarijo, zato ima veliko dela. Domen rad pomaga in mu delo nikoli ni odveč. Ima veliko bratov in sester, kar se mi zdi še posebej zabavno. Je odgovoren in prijateljski, zato ga imamo sošolci zelo radi. Večkrat sem ga že obiskal in pri njem mi je bilo vedno všeč.

Anže Šlibar, 3. razred

MOJI NAJLEPŠI TRENUTKI V ŠOLI

Ko se gremo med dvema ognjema.
Kadar sem rediteljca.
Ko skačemo gumitvist
s prijateljicami in prijatelji.
Ko skačemo s kolebnico.
Ko imamo likovni krožek in pevskizbor.

Ana Zupan, 1. razred

Obisk na kmetiji.

Zjutraj smo z učiteljico odšli na kmetijo. Najprej smo se ustavili v Kovorju. Tam smo videli krave, bike in teličke. Potem smo odšli na Hudo. Tam smo reševali učne liste. Nato sem odšla na nastop.

Majda Zupan, 1. razred

V tem šolskem letu, ki je hitro minilo, se je zgodilo veliko smešnih in lepih trenutkov. Najbolj pa mi je ostalo v spominu, ko je moj sošolec pomival kozarec pri umivalniku. Takrat je prišel njegov prijatelj in hotel piti vodo. Sošolec pa je zлил vodo namesto v umivalnik, prijatelju na glavo.

Kavčič Katja, 1. razred

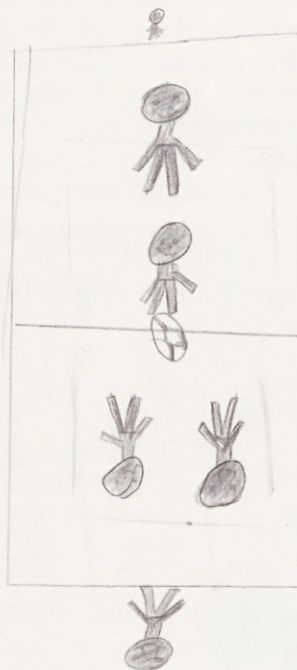
Moj najlepši šolski dan je bil obisk živalskega vrta v Ljubljani. Bil je lep, sončen dan. Odpravili smo se že ob osmih zjutraj izpred avtobusne postaje v Kovorju, v avtobusu je bilo veselo in hitro je minil čas do Ljubljane. V živalskem vrtu smo videli različne živali: opice, leve, slone,

kače, bizone, divjo mačko, papige, tjulnja, labode zebre, žirafe, medvede, lisice in volkove. Najbolj mi je bila všeč žirafa s svojim veličastnim vratom in dolgimi nogami. Kljub temu, da sem na koncu pozabila nahrbtnik, mi bo ta dan ostal v lepem spominu.

Rika Kerin, 1. razred

V šoli mi je všeč, kadar imamo matematiko. Rad računam in berem. Lepo se zabavamo tudi, kadar praznujemo rojstni dan. Rad hodim v varstvo, Tam naredim domačo nalogo in potem se zunaj lahko igramo. Najraje imam nogomet in igro med dvema ognjema.

Rok Bečan, 1. razred

Rad hodim v šolo. Najraje imam dan, ko imamo telovadbo in odidemo z avtobusom v Bistrico. Dan je naporen, a meni zelo lep.

Luka Kvas, 1. razred

V šoli sem doživel že več lepih trenutkov. Nekoč sem mislil, da bomo imeli likovni pouk, pa smo imeli telovadbo. Telovadbo imam najrajši.

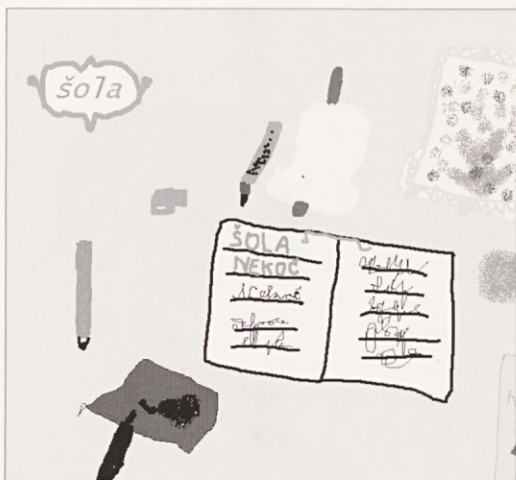
Vesel sem bil tudi takrat, ko sem se naučil besedilne naloge. Te naloge so mi delale težave.

Zelo lepo mi je bilo tudi na pohodu na Vetrno.

Kadar se z Juretom spreva, sem vesel, ko se sprijateljiva.

Vsak dan je moj najlepši trenutek takrat, ko grem iz šole proti domu.

Matija Ribič, 1. razred

V šolo hodim zelo rad, saj se vsak dan naučim kaj novega. Najbolj všeč mi je učenje in delo po skupinah. Ko delamo po skupinah, se tudi kdaj nasmejemo, saj ponavadi povemo kaj smešnega ali kaj, kar ne spada zraven teme, katero obravnavamo. Na primer, ko smo delali poizkuse z vodo, je sošolec tako vrgel kamen v vodo, da je okoli njega vse poškopril.

V šoli je veliko lepih trenutkov, samo nekaj ne razumem, zakaj mi mamica vedno pravi, da se učim samo zase.

Matic Rogelj, 1. razred

V šoli so lepi in slabi trenutki. V spomin se mi vpišejo samo dobri trenutki, zato vam bom enega predstavil.

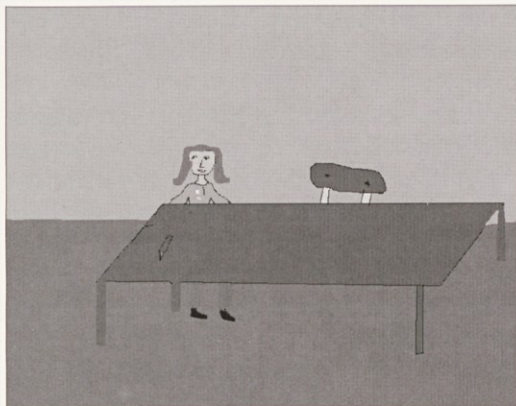
Moj najlepši trenutek je bil, ko sem spoznal prijatelja, ki mu je ime Matija Ribič. Spoznala sva se takrat, ko sem risal. Matija je prisedel in začela sva se pogovarjati o risbi. Od takrat naprej sva dobra prijatelja.

Želim si zelo, zelo veliko lepih trenutkov, kot je bil ta.

Žan Zupan, 1. razred

Moji najlepši trenutki v šoli je športna vzgoja. Najraje imam gimnastične vaje. Igramo med dvema ognjema in "muhce". A najboljša igra mi je med dvema ognjema, kjer z Rokom največ zmagujeva. Ko pa me med dvema ognjema zadanejo, sem žalosten.

Matjaž Aljančič, 1. razred

Moj najljubši dogodek v šoli je bila predstava o dveh fantih ter gozdnih živalih. Predstava je govorila o dveh fantih, ki sta metala pločevinke, zato so jih hotele živali prestrašiti. Fanta sta se začela igrati s pločevinkami, zato so živali pripravile načrt. Živali so poklicale nevihto, ki jim je obljubila pomoč. Nevihta je prišla, vendar sta se fanta skrila pod smreko in načrt ni uspel. Potem so poklicali Pomarančico, ki je imela čarobni napitek. Ta napitek je bil zaljubljeni napitek, ki je fanta prestrašil in sta zbežala domov.

Jan Škaper, 1. razred

V šolo hodim rada in vseč so mi vsi predmeti. Vendar pa mi je najljubši predmet matematika. Ure matematike so bile vedno zanimive. Merili smo, se učili računati in spoznali smo števila do sto. Poleg tega so mi bili zelo vseč izleti. Še posebno sta mi bila vseč obisk gledališča in končni izlet. Na končnem izletu smo bili v živalskem vrtu v Ljubljani. Videli smo veliko živali. Živali imam zelo rada, najbolj vseč pa mi je bila kača velikanka.

Katja Valjavec, 1. razred

Najbolj zabavi trenutki v šoli so bili:

- ko sem namesto tanker napisal naftar,
- ko se je Aljaž sredi pouka zvrnil s stola na tla,
- ko sem namesto stoje naredil preval,
- ko je Anže Hafner skočil čez kozo kot žaba in padel po tleh,

Najlepši trenutki pa so bili, ko smo šli z razredom na Rakitno in ko nam je učiteljica brala pravljice.

Urban Krsnik, 3. razred

Najlepše mi je bilo takrat, ko smo bili na Rakitni. Lepo mi je bilo tudi na dnevu odprtih vrat.

Anja Kajbič, 3. razred

Všeč mi je bilo, ko smo imeli dan odprtih vrat in smo lahko delali in prodajali različne stvari.

Zelo mi je bil všeč tudi planinski pohod na obrobje Krasa. Šli smo tudi v jamo Ladrico, plezali smo s pomočjo kovinske žice in iskali šparglje.

Všeč mi je bila tudi izdelava slike s peskom na likovnem krožku.

Nina Zaletel, 3. razred

Najbolj všeč mi je bilo, ko je Anže Šlibar strel pašteto in vse poškopil.

Všeč mi je bilo, ko sem narisal glavo kot lonec. Na Rakitni smo strašili Danija, kot da je v hiši strahov.

V šoli smo metali skokice in so nam uhajale iz rok, včasih je katera pristala tudi na kakšni glavi.

Z učiteljico smo veliko ustvarjali in risali, večkrat pa tudi zgibali papir.

Rok Zupan, 3. razred

Smešno se mi je zdelo takrat, ko smo šli na sankanje. Z Nino sva se usedli na dva krožnika in se odpeljali do polja. Tam sva zarili v zemljo in popadali na tla. Meni pa se je sezul čevelj. In ko nas je učila učiteljica Nuša, sem se med poukom zibala s stolom in se kar na lepem prekucnila.

Ko je Aljaž med poukom vstal in nekaj časa stal, jaz pa sem mu med tistim časom odmaknila stol. Ko pa se je hotel usesti, se je zvrnil na tla.

V šoli mi je še posebej lepo takrat, ko se družim s prijatelji in se ne prepiramo. Ali ko se družim s Klaro in se igrava s skokicami, ki

nama skačejo vsepovsod. Takrat se počutim zelo lepo.

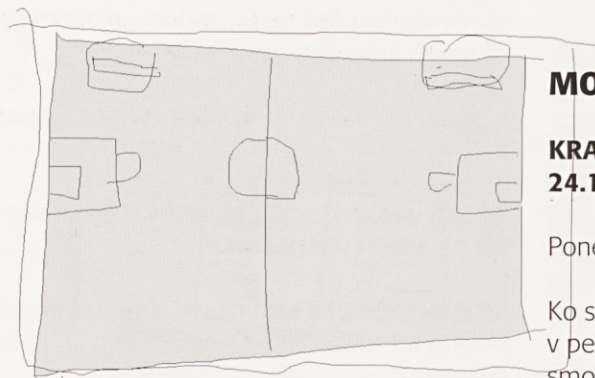
Prav lepo se imam tudi pri glasbi, ko prepevamo in se smejimo Katjuši in Šlibarju, ki tako smešno poplesujeta. Tudi pri angleščini se imam lepo, ko se gremo igre morskis pes, bum in bingo. Prav prijetno se počutim tudi pri računanju računov in barvanju likov. Pri likih moraš pobarvati kar ti kaže polovico, četrtno ali osmino.

Barbara Novak, 3. razred

PRVI ŠOLSKI DAN

Na prvi šolski dan sem prišel v šolo z mami in očijem. Ko smo prišli v razred, so nam otroci iz drugih razredov pripravili sprejem. Spoznal sem tudi mojo učiteljico Matejo. Z novimi sošolci smo se kmalu spoznali. Dobili smo plišaste zajčke. Nato smo jedli indijančke in pili sok. Prvi šolski dan je bil zelo kratek. Bilo mi je všeč. Potem smo mami, oči, Saša in jaz odšli na pico.

Rok Črtalič, 1. razred

MOJ DNEVNIK

KRANJSKA GORA, OD 20.1.2003 DO 24.1.2003

Ponedeljek, 20.1.2003

Ko smo prišli v Kranjsko goro, smo se nastanili v penzionu Borka. Dobili smo sobo 211. Nato smo odšli smučat. Po preizkusu sem pristala v skupini Snežinke. Nato smo se pripravili za

kosilo. Po kosilu smo imeli počitek in smučanje. Odšli smo v sobo na koncu hodnika, kjer so nam povedali, kakšen bo dnevni red. Po večerji pa nas je čakalo še predavanje o smučeh. Nato smo se še umili in odplavali v spanje.

Torek, 21.1.2003

Zjutraj sem se zbudila prva. Po zajtrku smo odšli smučat. Tam sem se prvič peljala z vlečnico. Kosilo skoraj vsem ni bilo všeč. Po počitku smo odšli na predavanje o plazovih. Reševalec je imel tri pse. Po učenju smo odšli na večerjo. Kakor prejšnji večer, smo se pripravili za spanje, ob 22 uri pa smo ugasnili luči.

Sreda, 22.1.2003

Ko smo vstali, smo odšli na zajtrk. Ker je močno snežilo, smo mislili, da bomo smučali popoldne in ne bomo šli v Tamar. Ko je nehala snežiti, smo odšli na smučišče. Po kosilu smo odšli gledat lame, škotsko govedo in severne jelene. Videli smo tudi jelena iz dveh reklam. Ogledali smo si tudi alpsko hišo. Po večerji je bila zabava. Po zabavi smo se odpravili spat.

Četrtek, 23.1.2003

Zjutraj smo po zajtrku odšli na smučišče Vitranc. Po kosilu smo odšli v dolino Tamar, kjer smo pili čaj in jedli čips in lizike. Nato je bila večerja. Po večerji smo se nekaj časa pripravljali za v disko. Tam smo plesali in peli. Popila sem tri pijače. Iz diska smo se vsi živahni napotili proti penzionu. Stuširali smo se in še zadnjič zaspali.

Petek, 24.1.2003

Ko sem se zbudila, smo odšle na hodnik, da ugotovimo, kdo tako razgraja. Izvedele smo, da nas je nekdo ponoči namazal po laseh in obrazu. Počasi smo le odšli na zajtrk. Po zajtrku smo pospravljali prtljago v potovalke. Ko smo zadnjič odsmučali, smo odšli v penzion in izvedela sem, da je naša soba zmagala v pospravljanju. Po kosilu smo odšli domov.

Moji vtisi o šoli v naravi

Najbolj všeč mi je bilo smučanje, pohod v Tamar, zabava in disko. Upam, da se mi bo še kdaj zgodilo kaj tako lepega.

Pred penzionom Borka nas je pričakal avtobus, ki nas je peljal v Planico. Tam smo izstopili in se odpravili na dolgo in široko pot. Dolgo smo hodili, se pogovarjali in se hkrati kepali. Kmalu smo prišli v Tamar. Tam smo morali sestiti na klopi, da smo se slikali. Kupila sem dve čokoladi in liziko. Nato sta mi Tina in Jaša povedala laž in zaradi tega sva z Jašo padla v visok sneg. Nato je prišel učitelj Mitja in je s palico pokazal trik. Po poti nazaj nas je učitelj Mitja spotikal in metal v sneg. Ko smo prišli v Planico, nas je že čakal avtobus in nas odpeljal nazaj v penzion, kjer smo se vsi stuširali in odšli k večerji.

Neža Albreht, 4. razred

KO SEM PRVIČ KUHALA

Doma si večkrat spečemo pizzo. To vedno naredi moja mami in jaz ji zelo rada pri tem pomagam.

Nekoč pa mi je predlagala, da bi jo spekla jaz, ona pa bi samo malo pomagala. Na listek mi je napisala vse potrebno in s kolesom sem se odpeljala v trgovino. Kupila sem šunko, sir, koruzo, kvas in paradižnik.

Doma sva najprej naredili kvašeno testo. Nekaj moke sva stresli v posodo, dodali malo mlačne vode, kvas in osolili. Potem sva vse skupaj zgnetli v testo. Bilo je kar težko, zato mi je pri tem pomagala mami. Potem sva testo pustili vzhajati. Jaz sem naoljila pekač in testo raztegnila po celem pekaču. Paradižnikovo mezgo sem polila po testu, čez sem položila rezine šunke in nato še nastrgala sir. Na vrhu pa sem dodala koruzo in origano, ker imam to zelo rada.

Pekač sem položila v pečico in pizza je bila čez 20 minut pečena. Mami me je zelo pohvalila. Ati pa je vse pojedel in rekel, da je zelo dobra.

Izdaja: Osnovna šola Bistrica ob 110-letnici

Podružnične šole Kovor

Pripravili: Simona Križaj,

Beti Bitežnik,

Irma Lipovec,

Mateja Jazbec,

Dina Pintarič

in učenci Podružnične šole Kovor.

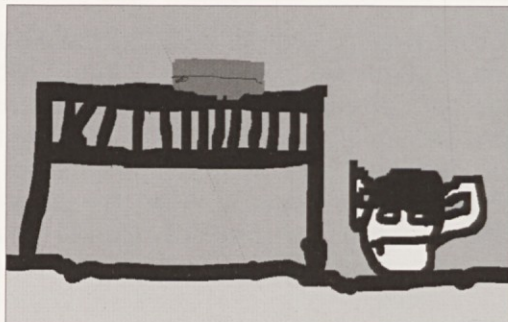
Naslovnica: Anže Šlibar, 4. razred

Prelom: Maja

Tisk: Tiskarna Uzar Tržič

Tržič, 26. september 2003

Medeja Pavšek, 4. razred

TORBA ME JE NESLA V NAPAČNO ŠOLO

Zjutraj me je torba zbudila, pojedla zajtrk in me nesla v šolo. Ta šola ni bila takšna, kot sem je bil navajen. Vse je bilo drugače. Učiteljčina torba je učila torbe učencev. Hotel sem se rešiti, a se nisem mogel premakniti. Kar naenkrat je torba iz mene povlekla učbenik in dala vame drugega. Bil sem tako obtežen, da sem skoraj razpadel. A sem bil zelo trden. Ostal sem cel. Ves dan me je torba mučila.

Naslednji dan je bilo vse po starem in od tistega dne sem zelo pazil na svojo torbo, ker sem sam občutil to bolečino.

Marcel Šemrov, 4. razred

POČITNICE

Ko sem bil na počitnicah, sem odšel v Pulo k prijateljem. Imel sem se lepo. S prijatelji smo igrali nogomet, se vozili s kolesi, lovili rake, se kopali in v morju gradili bazenček. Prijatelji so imeli s seboj psa z imenom Bar. Ko smo se vrnili domov, sem gledal film Robin Hood in možje v pajkicah. Po nekaj dneh sem zopet odšel na morje v Poreč. Bivali smo v hotelu Delfin. Tam sem srečal znano slovensko glasbeno skupino BE POP. Zelo rad sem šel na trampolin, oziroma na ponjavo.

Med počitnicami sem šel tudi z očetom v Nemčijo. Na tovarnjaku sva imela stekleno volno. Ko sva jo razložila, sva naložila laminat. Peljala sva ga v Merkurjevo skladišče v Naklo.

Potem sem se vrnil domov in počitnice so se bližale koncu, zato sem se pripravil na šolo.

Jure Mokorel, 4. razred

ŠUŠTARSKA NEDELJA

V Trziču imamo navado za angelsko nedeljo šuštarji semenj imajo.

Postavljajo stojnice in pručke, nekateri pa šuštarске lučke, okoli pa obiskovalci stiskajo bučke.

Iz cele Slovenije pridejo ljudje, gospodje, gospe in gospodične, preizkušajo copatke, čevljičke in škorenjčke mične.

Eva Srečnik, 4. razred

MORJE

Morje, lepo morje, valovito, čisto najbolj skrito. Ti je sonce posijalo in svetlobo dalo.

V tebi skriva se življenje, kjer živali so, rastline, to so prave bisernine.

Morje lepo, morje valovito, v tebi je veliko skrito.

Sara Aljančič, 4. razred

OSNOVNA ŠOLA ESTERKA
Pavličičeva KOVOR